

1. 5. 2017
Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 186/2013 Sb.
prac. č.: 0909r

Milan Chovanec
ministr vnitra

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 31. května 2017
podpis: [podpis]
[pečeť]

Č. j. MV-916-4/SO-2017

Praha 31. května 2017
Počet listů: 6

Účastník řízení:

Nezletilý

LL

st. přísl. Vietnamská socialistická republika
byť

Zmocněný zástupce:

Pan

--

sídlo: C

1

Zákonný zástupce:

Pan

st. přísl. Vietnamská socialistická republika
bytem:

ROZHODNUTÍ

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), **rozhodl** podle **§ 152 odst. 5 písm. b) správního řádu**, po předchozím projednání v rozkladové komisi ministra vnitra, ve věci žádosti o udělení státního občanství České republiky nezletilého [jméno] st. přísl. Vietnamská socialistická republika, (dále jen „účastník řízení“), o rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 17. 10. 2016, č. j. VS-3490/835.3/2-2015, kterým **nebylo vyhověno žádosti o udělení státního občanství České republiky**,

takto:

rozklad účastníka řízení proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ve věci žádosti o udělení státního občanství České republiky ze dne 17. 10. 2016, č. j. VS-3490/835.3/2-2015, se

zamítá.

ODŮVODNĚNÍ

Účastník řízení požádal prostřednictvím svých zákonných zástupců na Krajském úřadu Libereckého kraje dne 22. 6. 2015 o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“). Správnímu orgánu I. stupně byla žádost postoupena dne 3. 7. 2015.

Účastník řízení je státním občanem Vietnamské socialistické republiky. Účastník řízení se zdržuje na území České republiky od narození, od 3. 5. 2012 mu byl povolen trvalý pobyt na území České republiky.

V rámci správního řízení prvního stupně účastník řízení doložil prostřednictvím svého zmocněného zástupce potvrzení Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky ze dne 26. 11. 2014, ze kterého vyplývá, že nemá nedoplatky na pojistném na veřejném zdravotním pojištění. Dále bylo doloženo potvrzení účastníka řízení o celodenním navštěvování Mateřské škol

vysvědčení z prvního ročníku v Základní škole

Zmocněný zástupce dále doložil potvrzení Finančního úřadu pro Liberecký kraj ze dne 17. 6. 2015, kterým účastník řízení osvědčil, že jako fyzická osoba nemá daňové nedoplatky vůči orgánům Finanční správy České republiky, potvrzení Celního úřadu pro Liberecký kraj ze dne 16. 6. 2015, kterým účastník řízení osvědčil, že ke dni 15. 6. 2015 nemá nedoplatky u Celní správy České republiky.

Během správního řízení prvního stupně bylo zjištěno, že účastník řízení sdílí společnou domácnost se svými zákonnými zástupci, kteří jsou státními občany Vietnamské socialistické republiky.

Na základě podkladů shromážděných ve správním spise dospěl správní orgán I. stupně k závěru, že účastník řízení nesplňuje podmínku stanovenou v § 14 odst. 1 písm. a) zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), jelikož má v České republice trvalý pobyt povolen od 3. 5. 2012, tedy méně než pět let ke dni podání žádosti. Zmocněný zástupce účastníka řízení požádal o prominutí předmětné podmínky dle § 15 odst. 1 písm. g) zákona o státním občanství České republiky, neboť je ke dni podání žádosti mladší 18 let.

Podle § 15 odst. 1 písm. g) zákona o státním občanství České republiky lze splnění podmínky stanovené v § 14 odst. 1 prominout žadateli, který má na území České republiky povolen trvalý pobyt a je mladší 18 let. Správní orgán I. stupně se v rámci žádosti zabýval tím, zda je účastník řízení v České republice integrován, zejména pokud jde o integraci z hlediska rodinného dle § 13 odst. 1 zákona o státním občanství České republiky. Vzhledem k věku účastníka řízení se správní orgán I. stupně nezabýval pracovní integrací v České republice.

Správní orgán I. stupně při rozhodování o žádosti zohlednil tzv. zásadu jednotného státního občanství v rodině, resp. zásadu jednotného státního občanství rodičů a dětí, kdy uvážil, že žadatel je dosud zcela závislý na svých rodičích, státních občanech Vietnamské socialistické republiky, kteří o udělení státního občanství České republiky prozatím nežádají. Správní orgán I. stupně došel k závěru, že v současné době není v zájmu účastníka řízení, aby mu bylo uděleno státní občanství České republiky, aniž by toto občanství nabyli i jeho rodiče jako jeho zákonní zástupci.

Na základě výše uvedeného správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 17. 10. 2016, č. j. VS-3490/835.3/2-2015, nevyhověl žádosti o udělení státního občanství České republiky účastníku řízení.

Rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 17. 10. 2016, č. j. VS-3490/835.3/2-2015, bylo zmocněnému zástupci účastníka řízení doručeno do datové schránky dne 18. 10. 2016. Dne 25. 10. 2016, tedy v zákonem stanovené lhůtě, podal zmocněný zástupce do datové schránky Ministerstva vnitra proti napadenému rozhodnutí blanketní rozklad. Doplnění odůvodnění rozkladu bylo správnímu orgánu I. stupně zasláno dne 7. 11. 2016.

Zmocněný zástupce nesouhlasí s napadeným rozhodnutím, což odůvodňuje tím, že účastník řízení splnil všechny formální podmínky vyjma podmínky dle § 14 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství České republiky, neboť nemá trvalý pobyt na území České republiky povolen po dobu alespoň 5 let ke dni podání žádosti. Účastník řízení však požádal o prominutí této podmínky dle § 15 odst. 1 písm. g) zákona o státním občanství České republiky, neboť je ke dni podání žádosti mladší 18 let. Dle zmocněného zástupce účastník řízení prokázal, že je na území České republiky podstatně integrován, prokázal, že se zdržuje takřka výhradně na území České republiky. Nelze tedy souhlasit s odůvodněním napadeného rozhodnutí, že by udělení státního občanství České republiky nebylo v jeho zájmu. Je sice pravda, že účastník řízení žije se svými rodiči, státními občany Vietnamské socialistické republiky, kteří o udělení státního občanství České republiky nežádají, avšak účastník řízení by získáním státního občanství České republiky o své dosavadní státní občanství nepřišel, neboť i nadále zůstává státním občanem Vietnamské socialistické republiky. Dle názoru zmocněného zástupce poji účastníka řízení s domovskou zemí pouze státoobčanskoprávní svazek, tudíž má za to, že správní orgán I. stupně měl žádosti účastníka řízení vyhovět. Zmocněný zástupce žádá ministra vnitra, aby napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil správnímu orgánu I. stupně k novému projednání.

O rozkladu rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise ministra vnitra. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra konstatuje, že správní orgán I. stupně nevyhověl žádosti účastníka řízení o udělení státního občanství České republiky z důvodu nesplnění podmínky uvedené v § 14 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství České republiky.

V průběhu prvostupňového správního řízení bylo zjištěno, že účastník řízení má povolený trvalý pobyt na území České republiky od 3. 5. 2012. Žádost o udělení státního občanství České republiky podal účastník řízení prostřednictvím svých zákonných zástupců dne 22. 6. 2015. Účastník řízení zároveň neprokázal integraci v České republice z hlediska rodinného s odkazem na § 13 odst. 1 zákona o státním občanství České republiky. Konkrétně neprokázal rodinné vazby na občany České republiky, jelikož jeho zákonní zástupci jsou státními občany Vietnamské socialistické republiky a o státní občanství České republiky doposud nepožádali.

Ministr vnitra konstatuje, že nemůže odhlédnout od objektivně dané překážky pro neudělení státního občanství České republiky, která bezprostředně souvisí s nízkým věkem účastníka řízení, který je plně citově a zejména existenčně závislý na zákonných zástupcích, státních občanech Vietnamské socialistické republiky, kteří o státní občanství České republiky nežádají.

Ministr vnitra v této souvislosti plně reflektuje rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2014, č. j. 4 As 142/2013-29, když obdobně jako Nejvyšší správní soud v rozsudku pro daný případ, mimo jiné konstatuje, že neudělení státního občanství České republiky je sice pro účastníka řízení nepříznivé a nechtěné, ale nezakládá nezákonnost napadeného rozhodnutí. Správní orgán I. stupně v dané věci zjistil skutkový stav věci a na jeho základě dospěl k závěru, že je nezbytné uplatnit pro daný případ soudní judikaturou respektovanou zásadu zachování jednotného státního občanství v rodině, respektive zachování jednotného státního občanství rodičů a dětí. Princip jednotného státního občanství v rodině je shledáván v tom, že není nezbytné (či důvodné), aby dítě disponovalo státním občanstvím České republiky na rozdíl od svých rodičů, kteří jej právně zastupují, vychovávají a na nichž je citově a existenčně závislé.

Správní orgán I. stupně rozhoduje v obdobných věcech obdobně a ve stejných věcech stejně. Dosud správní orgán I. stupně v případech žádostí o udělení státního občanství České republiky podávané samostatně za nezletilé děti mladší 15 let rozhodoval tak, že tyto žádosti s ohledem na zásadu jednotného státního občanství v rodině zamítal. V tomto konkrétním případě nezletilého účastníka řízení ministr vnitra ze spisu nezjistil nic, co by dokládalo, že zákonní zástupci mohli legitimně očekávat (§ 2 odst. 4 správního řádu), že žádosti bude v plném rozsahu vyhověno, když žádost podávali s vědomím, že se jedná o velmi nízký věk nezletilého účastníka řízení, který je zcela závislý na jejich existenční a citové péči, a kteří jsou cizími státními příslušníky a o státní občanství České republiky nežadají, jak již bylo výše uvedeno. Vzhledem k tomu, že nikdo z rodiny nemá státní občanství České republiky, může rodinná integrace do české společnosti probíhat jen v omezeném rozsahu, který zatím nepostačuje pro udělení státního občanství České republiky. Účastník řízení není do české společnosti integrován ani z hlediska sociálního. Toto nemůže v dostatečné intenzitě zajistit ani jeho školní docházka. Pouhé plnění školní docházky není dostačující faktorem pro plnou společenskou integraci ani podle aktuální judikatury Nejvyššího správního soudu (viz výše citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu). Vazba účastníka řízení na rodinu je pro něj stále určující a zásadní, přičemž ostatní sociální vazby jim nelze zatím klást na roveň.

Ministr vnitra konstatuje, že správní orgán I. stupně postupoval zcela v souladu se zákonem o státním občanství České republiky, když vyhodnotil rodinnou integraci a sociální integraci nezletilého účastníka řízení za nedostatečnou.

Ministr vnitra v kontextu shora uvedeném uvádí, že zákon o státním občanství České republiky v § 35 pamatuje na osoby, které na území České republiky žijí, a je zde předpoklad, že budou v České republice pobývat i nadále, aby po dosažení zletilosti mohly učinit prohlášení a nabýt tak státní občanství České republiky zjednodušenou formou.

Ministr vnitra neshledává v neprominutí podmínky uvedené v § 14 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství České republiky žádné pochybení správního orgánu I. stupně. Zároveň ministr vnitra konstatuje, že institut trvalého pobytu garantuje nezletilým osobám všechna nezbytná práva pro jejich další pobyt a dospívání na území České republiky, jako je například zdravotní pojištění, pobyt na území České republiky, přístup ke vzdělání aj., není to však důvod, pro který se nezletilým osobám státní občanství České republiky uděluje.

Na základě uvedených skutečností ministr vnitra rozhodl způsobem uvedeným ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

otisk úředního razítka

Milan Chovanec

Rozdělovník:

1. Mgr.   advokát (*odeslat do datové schránky*)
2. Ministerstvo vnitra, odbor správní
3. Ministerstvo vnitra, odbor všeobecné správy